

UCHWAŁA nr /2024
Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia
Powszechnej Kasy Oszczędności
Banku Polskiego Spółki Akcyjnej
z dnia 28 czerwca 2024 r.

zmieniająca uchwałę nr 50/2015 Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Powszechnej Kasy
Oszczędności Banku Polskiego Spółki Akcyjnej z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie „Zasad ładu
korporacyjnego dla instytucji nadzorowanych”

Działając na podstawie art. 395 § 5 Kodeksu spółek handlowych Zwyczajne Walne Zgromadzenie uchwała, co następuje:

§ 1.

1. W uchwale nr 50/2015 Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Powszechnej Kasy Oszczędności Banku Polskiego Spółki Akcyjnej z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie „Zasad ładu korporacyjnego dla instytucji nadzorowanych” (zmienionej uchwałą nr 33/2021 Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Powszechnej Kasy Oszczędności Banku Polskiego Spółki Akcyjnej z dnia 7 czerwca 2021) uchyla się § 2.
2. Walne Zgromadzenie Powszechnej Kasy Oszczędności Banku Polskiego Spółki Akcyjnej deklaruje, że w zakresie § 28 ust. 4 „Zasad ładu korporacyjnego dla instytucji nadzorowanych”, ocena będzie dokonywana począwszy od Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia odbywającego się po zakończeniu bieżącego roku obrotowego.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

do projektu uchwały zmieniającej uchwałę nr 50/2015 Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia
Powszechnej Kasy Oszczędności Banku Polskiego Spółki Akcyjnej z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie
„Zasad ładu korporacyjnego dla instytucji nadzorowanych”

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Banku w uchwale nr 50/2015 z dnia 25 czerwca 2015 r., zmienionej uchwałą nr 33/2021 Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Powszechnej Kasy Oszczędności Banku Polskiego Spółki Akcyjnej z dnia 7 czerwca 2021 r. („Uchwała”) zdecydowało, że w ramach przysługujących mu kompetencji, poza wskazanymi w Uchwale wyjątkami, będzie kierowało się Zasadami ładu korporacyjnego dla instytucji nadzorowanych („ZŁK”).

Zgodnie z treścią Uchwały, Zwyczajne Walne Zgromadzenie odstąpiło od stosowania zasad określonych w:

- § 10 ust. 2 - dot. wprowadzania uprawnień osobistych lub innych szczególnych uprawnień dla akcjonariuszy,

- § 12 ust. 1 – dot. odpowiedzialności akcjonariuszy za niezwłoczne dokapitalizowanie instytucji nadzorowanej,
- § 28 ust. 4 - dot. dokonywania przez organ stanowiący oceny, czy ustalona polityka wynagradzania sprzyja rozwojowi i bezpieczeństwu działania instytucji nadzorowanej.

Zgodnie z uzasadnieniem przedstawionym przez Skarb Państwa wraz z propozycją projektu Uchwały, odstąpienie od stosowania zasad określonych w § 10 ust. 2 i § 12 ust. 1 ZłK spowodowane było niezakończonym procesem prywatyzacji Banku przez Skarb Państwa.

Odstąpienie od stosowania zasady określonej w § 28 ust. 4 ZłK uzasadnione było, zgodnie z wnioskiem Skarbu Państwa, zbyt szerokim zakresem podmiotowym polityki wynagradzania, który podlega ocenie organu stanowiącego. W opinii wyżej wymienionego akcjonariusza, polityka wynagradzania osób, które pełnią kluczowe funkcje i nie są członkami organu nadzorującego i organu zarządzającego, powinna podlegać ocenie ich pracodawcy albo mocodawcy (jest nim Bank reprezentowany przez Zarząd, którego działalność nadzoruje Rada Nadzorcza).

W 2023 roku Komisja Nadzoru Finansowego przeprowadziła w Banku inspekcję problemową w zakresie zarządzania ryzykiem rynkowym i ryzykiem ogólnym stóp procentowych w portfelu bankowym oraz zarządzania Bankiem. W wyniku tej inspekcji KNF zaleciła poprawę funkcjonowania Banku w obszarze ładu korporacyjnego poprzez dokonanie przeglądu i oceny zasadności przyjętych odstępstw od stosowania niektórych zasad ZłK i ograniczenie odstępstw jedynie do zasad niestanowiących elementu rozwoju i bezpieczeństwa funkcjonowania Banku.

W wyniku przeprowadzonej analizy, zasadna wydaje się rezygnacja z odstępstw od stosowania zasad wyrażonych w:

1) § 10 ust. 2 ZłK ze względu na następujące argumenty:

Zgodnie z treścią Kodeksu spółek handlowych koniecznym elementem ustanowienia uprzywilejowania dla akcjonariusza jest jego statutowe umiejscowienie, a w przypadku ustalania uprzywilejowań należy przyjąć, że nadrzędną wartością pozostaje zawsze prymat interesu spółki nad interesem akcjonariusza.

Można również przyjąć, że w świetle treści art. 3 ust. 1 pkt 26 ustawy z 16 grudnia 2016 roku o zasadach zarządzania mieniem państwowym (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 125 ze zm.), zgodnie z którym akcje Banku należące do Skarbu Państwa lub prawa z tych akcji (poza ustawowo przewidzianymi wyjątkami) nie mogą być zbyte, proces prywatyzacji należy uznać za zakończony.

2) § 12 ust. 1 ZłK ze względu na następujące argumenty:

Wyrażenie woli akcjonariuszy do wsparcia instytucji zarządzanej w sytuacji problemów kapitałowych jest procesem uzasadnionym i naturalnym.

Dodatkowo, biorąc pod uwagę treści art. 3 ust. 1 pkt 26 ustawy z 16 grudnia 2016 roku o zasadach zarządzania mieniem państwowym (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 125 ze zm.), utracił ważność argument o niezakończonych prywatyzacji Banku, wskazany jako argument do niestosowania ww. zasady w uzasadnieniu do Uchwały.

Należy również wskazać na stanowisko KNF zawarte w okólniku przekazanym zarządom i radom nadzorczym banków krajowych w formie spółek akcyjnych w 2023 roku, w którym KNF wskazała, że: „Zgodnie z przepisami ustawy Prawo bankowe, stanowiącymi, co należy podkreślić, transpozycję przepisów Dyrektywy CRD, znaczący inwestor banku powinien w każdym czasie, w związku z jego możliwym wpływem na bank oraz sytuacją finansową, zapewniać ostrożne i stabilne zarządzanie bankiem, a w szczególności:

- 1) dawać rękojmię wykonywania swoich praw i obowiązków w sposób należyte zabezpieczający interesy klientów banku oraz zapewniający bezpieczeństwo środków gromadzonych w banku;
- 2) być w dobrej kondycji finansowej, w szczególności w odniesieniu do wpływu realizacji planów inwestycyjnych na przyszłą sytuację finansową banku;
- 3) zapewnić przestrzeganie przez bank wymogów ostrożnościowych wynikających z przepisów prawa, w tym wymogów w zakresie funduszy własnych, norm płynności, kontroli wewnętrznej oraz zarządzania ryzykiem.

W świetle powyższych wymogów, każdy znaczący inwestor banku obowiązany jest w szczególności zapewniać odpowiednie wsparcie kapitałowe i płynnościowe banku w każdej wymagającej takiego wsparcia sytuacji. Podkreślić przy tym należy, że większość inwestorów polskich banków złożyła w tym zakresie stosowne zobowiązania gwarantujące realizację tych obowiązków. Okoliczność niezłożenia takich zobowiązań w żaden sposób nie wpływa jednak na obiektywne istnienie przedmiotowych obowiązków. Wsparcie kapitałowe lub płynnościowe powinno odbywać się bez wcześniejszego wezwania ze strony KNF, na podstawie dostępnych informacji i własnej oceny sytuacji ekonomiczno-finansowej banku. Na zarządzie i radzie nadzorczej banku spoczywa z kolei obowiązek odpowiednio wczesnego zidentyfikowania potrzeby wsparcia i niezwłocznego poinformowania o tym znaczącego inwestora banku.

Odmowa udzielenia lub zapewnienia omawianego wsparcia, jak również wszelkie okoliczności poddające w wątpliwość zdolność lub wolę do jego udzielenia, w tym deklaracje znaczącego inwestora dotyczące gotowości udzielenia wsparcia w przyszłości, stanowią przesłanki do zakwestionowania spełniania przez inwestora wskazanych wyżej wymogów odnoszących się do jego odpowiedzialności, a w konsekwencji – do zastosowania przez KNF przewidzianych prawem sankcji i środków nadzorczych. Szczególnie krytycznie w tym kontekście należałoby oceniać znaczących inwestorów, którzy odmówiliby wsparcia koniecznego ze względu na zmaterializowanie się ryzyka wynikającego z realizowanych przez zależne od nich banki strategii biznesowych, na podstawie których inwestorzy ci budowali wartość swojej inwestycji. KNF wskazuje przy tym, iż scenariusze dotyczące polskich banków ujęte w grupowych planach naprawy lub uporządkowanej likwidacji albo innych tego typu dokumentach w żaden sposób nie modyfikują obowiązku spełniania

wskazanych wyżej wymogów, jak też nie ograniczają złożonych przez znaczących inwestorów zobowiązań gwarantujących stałe wypełnianie tych wymogów.”

2) § 28 ust. 4 ZłK ze względu na następujące argumenty:

W opinii Banku nie ma przeciwwskazań do dokonywania przez Walne Zgromadzenie oceny, czy ustalona polityka wynagradzania sprzyja rozwojowi i bezpieczeństwu działania instytucji nadzorowanej. Argument ten jest szczególnie istotny w świetle zaleceń KNF zawartych w protokole po inspekcji, w którym wskazała ona, że: „Uwzględniając skalę działalności Banku oraz fakt, że polityka wynagrodzeń stanowi istotny element jego rozwoju i bezpieczeństwa funkcjonowania, za niewłaściwe uznano wyłączenie ze stosowania przez Bank § 28 ust. 4 ZłK. Powyższe skutkowało brakiem dokonywania oceny polityki wynagrodzeń przez Walne Zgromadzenie”. W związku z powyższym, w Banku podjęto działania w zakresie przeglądu zasadności odstąpienia od stosowania zasady zamieszczonej w § 28 ust. 4 ZłK. W jego wyniku ustalono, że znaczna część podmiotów sektora stosuje ZłK bez wyłączenia przedmiotowej normy.

Walne Zgromadzenie otrzymuje również corocznie raport w przedmiocie funkcjonowania polityki wynagradzania, który jest publikowany w materiałach z Walnego Zgromadzenia. Ponadto, na podstawie art. 90g ust. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, Walne Zgromadzenie rokrocznie opiniuje sporządzone przez Radę Nadzorczą sprawozdanie o wynagrodzeniach Członków Zarządu i Rady Nadzorczej PKO Banku Polskiego S.A. Można zatem przyjąć, że celowe jest stosowanie jednolitej praktyki w przedmiocie obu ww. zagadnień i poddanie ocenie przez Walne Zgromadzenie nie tylko kwestii wynagrodzeń Członków Zarządu i Rady Nadzorczej, ale również całościowego ustalenia, czy polityka wynagradzania sprzyja rozwojowi i bezpieczeństwu działania Banku.

Uwzględniając powyższe, jak również podejście sektora (innych spółek podlegających ZłK), który w znacznej części akceptuje stosowanie zasady opisanej w § 28 ust. 4 ZłK, przedkłada się Walnemu Zgromadzeniu projekt uchwały przesądzającej o stosowaniu § 28 ust. 4 ZłK. Mając na względzie, że raport w przedmiocie funkcjonowania polityki wynagradzania przygotowany jest rokrocznie, zgodnie z § 28 ust. 4 ZłK, proponuje się, żeby pierwsza ocena w oparciu o § 28 ust. 4 ZłK nastąpiła na Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu właściwym dla roku obrotowego 2024, które zgodnie z art. 395 § 1 K.s.h. powinno odbyć się w roku 2025.

Projekt uchwały został pozytywnie zaopiniowany przez Radę Nadzorczą.